

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER SI LUMINA

JUSTITIE SI LIBERTATE

DIRECTOR: PETRE BORS

PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCURESCI

No. 5, CALEA RAHOVEI, No. 5

Un număr vechiu 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

D-nii abonați sunt rugați să ne comunice orice schimbare de adresă, făcută cu ocazia Sf. Dumitru, pentru a nu suferi neregularități în primirea jurnalului.

S U M A R

Posesorul cambiei poate exercita acțiunea cambială când parte din seria girurilor sunt șterse? de *D. G. Maxim*, președintele Trib. Iași secția comercială.

Jurisprudența Română;

Inalta Curte de Casație secția I: *Minorile M. I. Constantinescu cu Creditul Rural.*

Curtea de apel Galați, secția II: *Alexandru I. Urban, Izac Hirschenbein și Primul Procuror al Trib. Covurlui. Informațiuni.*

Posesorul cambiei poate exercita acțiunea cambială când parte din seria girurilor sunt șterse?

Această cestiune să presintă adesea înaintea tribunalelor și s'a hotărât une-oră că portorul cambiei nu poate exercita acțiunea cambială, dacă parte din girurile ce stabilesc transmisiunea proprietății cambiei până la dânsul sunt șterse și nu există continuitatea girurilor cerută de art. 309 din codicele comercial. Argumentul invocat în sprijinirea acestei opinii este tras din articolul menționat, după care posesorul unei cambii girată dovedește că este proprietarul ei prin seria neîntreruptă de giruri cari au ajuns până la dânsul, iar girurile șterse sunt socotite ca nescrise. Din această dispozițiune se deduce în mod absolut că judecata trebuind să ia în considerație titlul în starea în care se presintă în instanță, și precum proprie-

tatea girului se dovedește numai prin seria neîntreruptă de giruri, nu este admisibil a se cerceta în ce împrejurări au fost desființate girurile șterse și dacă acele giruri au fost bune odinioară; așa că nu este proprietar și prin urmare n'are acțiune cambială posesorul unei cambii cu parte din giruri șterse chiar dacă se ved pe cambie giruri neîntrerupte până la ultimul girant.

Cestiunea este mai dificilă în dreptul frances, unde modalitățile girului nu sunt regulate atât de complet¹⁾. Codicele nostru a adoptat în totul dispozițiunile Codicelui italian, determinând astfel mai cu precizie dovezile relative la transmisiunea prin gir a drepturilor provenite din cambie. Este de observat că legiuitorul italian ca și legiuitorul nostru după ce stabilește regulile privitoare la gir, admițând valabilitatea girului alb așa precum este introdus în multe alte legislațiuni comerciale, se ocupă din nou în secțiunea privitoare la plata cambiei despre dovada proprietății cambiei girată, dispunând, după cum se arată mai sus, că această dovadă se face prin seria neîntreruptă de giruri cari au ajuns până la ultimul

¹⁾ În codicele frances (art. 136 — 139) atât la materia girului cât și în secțiunea privitoare la plata cambiei se vorbește numai despre girul neregulat și nu de girul în alb. Jurisprudența variază în ce privește efectele ce produc un asemenea gir față cu portorul și cu cei de al treilea. De nicăeri nu rezultă că după această lege portorul n'ar putea șterge parte din giruri, și mai puțin că o asemenea ștergere l'ar împiedica în exercițiul acțiunii cambiale. *Rivière*, Codes francais, 1892, notele de la pag. 26 de sub § intitulat "De L'Endossement."

portor și cu adăugire „girurile șterse se socotesc ca nescrise.”

Dar care să fie înțelesul ultimului aliniat? Imprejurarea gășirei unor giruri șterse, între girurile ce stabilesc transmisiunea proprietății cambiei în mâinile portorului, are de efect pierderea exercițiului acțiunii cambiale în contra celorlalți giranți a căror semnătură este necontestată? Examinând caracterul operațiunii girului, după principiile ce domină materia cambială, deducem că fie-care gir are prin el însuși o valoare proprie; existența fie-căruia este cu totul independentă de cea a girurilor precedente ¹⁾. (art. 343 Cod. com.). Se poate deci prea bine ca obligațiunile unor din giranți să nu aibă nici o valoare și acele ale altora să conserve eficacitatea lor întregă. Această soluțiune trebuie admisă chiar în cazul când tribunalul a pronunțat nulitatea contractului de emisiune al cambiei, care negreșit este chiar fundamentul titlului. Ea a fost adesea-ori consacrată de către jurisprudența italiană, după care ori-ce girant trebuie să fie considerat față cu cesionarii următorii ca un adevărat trăgător al cărui loc îl ea, în lipsa sa, în lanțul obligațiilor. ²⁾

Dacă dar această independență a girurilor este formal rînduită prin art. 343 din codice, nu rămâne îndoială că legiuitorul când a prescrip regula dovezii proprietății cambiei prin seria neîntreruptă de giruri, a căutat numai să determine norma unei asemenea dovezi, fără să oprească pe portor de a șterge parte din girurile ce nu i conving și la care nu voește să recurgă; căci dacă ar fi înțeles aceasta s'ar fi explicat formal și mai ales ar fi decretat asemenea decădere însemnată pentru portor, adică pierderea exercițiului acțiunii cambiale, în data ce dînsul șterge parte din giruri. Dar mai mult de cât atât, socotim, că legiuitorul în sistemul său lasă facultate portorului a șterge ori-ce gir, și dovadă este tocmai ultimul aliniat al articolului 309, care departe de a prevede o ast-fel de sancțiune contra por-

torului unei cambii cu giruri șterse, declară numai că girurile șterse sunt socotite ca nescrise.

De altmintrelea, soluțiunea ce o dăm se impune, pentru că dacă am admite contrariul n'ar mai avea nici un sens u'timul aliniat. În adevăr, dacă în lanțul neîntrerupt de giruri, ștergerea unora ar fi o pedică absolută pentru portor în exercițiul acțiunii cambiale, în nici un cas n'ar mai avea loc aplicațiunea aliniatului care consideră ca nescrise girurile șterse; dispozițiune, care și are tot înțelesul numai dacă admitem că legiuitorul a decretat această singură sancțiune de nevalabilitate a girurilor șterse și deci conservarea în întregime a acțiunii cambiale a portorului împotriva celorlalți obligați. Pe lângă aceste, după opiniunea contrară, ca consecință nici plata făcută de unul din giranți sau tras n'ar fi valabilă, în cazul când cambia a fost plătită într'un moment când prezinta giruri șterse, pentru că unui asemenea plătitor i s'ar putea opune că a făcut o plată în mâinile unui portor ce nu era proprietarul cambiei. Și cu atât mai mult este inadmisibil acest rezultat cu cât Codicile nostru a adaus articolul 317, care lipsește în Codicele italian, după care plata liberează pe debitor îndată ce este făcută posesorului cambiei la scadență, și în lipsă de opozițiune din partea cuiva, fără a i se impune restricțiunea de a nu o face atunci când parte din giruri de pe cambie sunt șterse.

D. G. MAXIM

Președintele secț. comerc. Trib. Iași.

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURȚE DE CASAȚIE, SECȚIA I

Audiența de la 26 Iunie 1895

Președenția d-lui N. MANDREA, Președinte

Nicolae Sculy tutorele minorului M. I. Constantinescu cu Societatea Creditului Funciar Rural

Societatea Creditului Funciar.—Arbitru.—Hotărîre arbitrală.—Dacă hotărîrile arbitrale date în contestațiunile dintre Societatea Creditului Funciar și debitorii săi se pot anula și în ce cas.

Societatea creditului funciar.—Arbitrii.—Când intervine primul-președinte al Curții de Casație în numirea arbitrilor sau a super arbitrului.

1) După articolul 80 din legea creditului funciar, hotărîrile arbitrilor nu sunt supuse nici la apel, nici la recurs, nici la veri o acțiune în nulitate, ne fiind supuse regulilor ordinare ale judecăților conform procedurii civile.

Pentru ca însă o asemenea hotărîre arbitrală să nu poată fi anulată pe nici o cale, trebuie ca ea să fiă o hotărîre dată de arbitrii constituiți în confor-

¹⁾ Vidari. Corso di diritto commerciale, VII § 6821 — 6825, pag. 370—1).

²⁾ Curtea de casație din Florența deciziunea din 16 Ianuar. 1888. // Fillangieri, 1888 pag. 337; Marghieri, La Cambiale 1883, pag. 6.

Dar dacă cambia este declarată nulă în urma unor fraude la care a participat portorul? Neapărat că în asemenea cas portorul unui asemenea efect de comerț nu va avea acțiune cambială nici în contra trăgătorului nici în contra giranților. Același rezultat va trebui să fie admis în privința portorului de rea credință care știa viciul cambiei în momentul când ia fost remisă. Lyon-Caen et Renault, Précis de dr. commercial, I. pag. 568; Curtea de Cass. fr. 27 Noem. 1893, Pandectes françaises, Recueil, 1894, I pag. 61.

mitate cu art. 75, 76 și 77 din legea creditului funciar.

De aci reese că dreptul de a cere saū de a nu cere anularea unei hotăriri arbitrale dintre un debitor și Societatea Creditului Funciar este supus cercetării prealabile dacă regulile prescrise de legea creditului funciar în art. 75, 76 și 77, sunt saū nu observate, ast-fel că această cercetare determină și esercițiul dreptului de a cere anularea.

2) In privința numirei arbitrilor ce aū să judece diferendele dintre un debitor și societatea creditului funciar, primul-președinte al Curții de Casație intervine numai în două casuri: 1) Pentru numirea superarbitrului, când, cei două arbitri numiți unul de debitor și cel-l-alt de Societate, nu se înțeleg în termen de trei zile, pentru numirea superarbitrului, și al 2-lea) Dacă debitorului nu va răspunde în două zile de la comunicarea contestației societății arătând pe arbitrul său, primul-președinte al Curții de Casație va numi pe arbitrul debitorului.

Decisiunea No. 333/95.—Respins ca nefondat recursul făcut de Nicolae Sculy, tutorele minorelui M. I. Constantinescu în contra deciziei Curții de apel București. sec. I, No. 36/95 în proces cu Societatea Creditului Funciar Rural.

S'a citit raportul dresat în cauză de dl. consilier Gr. Buiuciu.

S'a ascultat: d-nii C. Boerescu, B. Missir, Gr. Păuțescu și M. Schina, avocații recurentului Neculae Sculy în desvoitarea motivelor de casare și dl. Vulturescu, avocatul Societății Creditului Funciar Rural în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivelor de casare:

1) «Violarea art. 80 și 76 din legea specială a Creditului Funciar, care spune limpede, fără equivoc, că asemenea sentințe nu sunt supuse la nici o acțiune în nulitate, adăogând că ele nu sunt supuse regulilor ordinare ale judecăților.

„Cu toate acestea Curtea ne-a respins mijlocul întemeiat pe acest art. 80 sub pretext că are căderea să cerceteze dacă cei care aū judecat ca arbitri primiseră această misiune de la cei în drept.

„Cu toate acestea, Curtea recunoaște că în speță unul dintre arbitri era numit de mine, iar altul de Primul Președinte al Inaltei Curți. Așa dar nu putea să cerceteze cererea în nulitate fără a viola art. 80 și 76».

2) «Curtea violează art. 75 al. 2 din legea specială a Creditului Funciar și se face culpabilă de esces de putere când și permite a controla și a limita puterea discreționară pe care o acordă disul articol Primului Președinte al acestei Inalte Curți pentru numirea celui de al treilea arbitru.

3) „Curtea face o serie de erori grosiere de fapt, suprimă saū denaturează faptele cauzei prin esces de putere și fără a motiva, și aceasta cu scop de a da sentinței sale aparența legalității.

„Așa am stabilit înaintea sa prin acte recunoscute:

„Că arbitrul meu l-am numit la 31 Mai 1882 (XVII fila 1), iar Societatea Creditului Funciar Rural a numit pe al său la 3 Iunie 1882 (idem fila 21);

«Că acești arbitri s'aū întrunit la 5 Iunie 1882, subscriind un proces-verbal, prin care se obligă a se întruni la 7 Iunie «spre a da urmare lucrărilor» (idem fila 17);

«Că în ziua de 7 Iunie 1882 arbitrul societății scrie arbitrului meu că «va comunica» acelei societăți că nu mai voește a lucra (XVIII).

«Și că în urma tuturilor acestora, dl. Prim-Președinte al acestei Inalte Curți a procedat la numirea celui de al treilea arbitru (XVII fila 27, 28).

«Cu toate acestea Curtea, afirmă că, Societatea Creditului Funciar Rural, nu avea arbitru la 7 Iunie, și că deci, existând în acea zi numai un singur arbitru, Primul Președinte, nu avea dreptul să numească pe cel de al treilea.

„Curtea mai conchide, conclusiune hotăritoare, în cauză, că fostul Prim Președinte nu se găsea în ipotesa prevăzută de art. 75 al. 2 de și era din contra tocmai în această ipotesă. În adevăr arbitrul societății se numise la 3 Iunie, se adunase la 5 Iunie și demisionase la 7 Iunie, deci aū esistat 2, iar nu un singur arbitru până la 7 Iunie și conform art. 75 al. 2, cu drept cuvânt a procedat fostul Prim Președinte al acestei Inalte Curți la alegerea celui de al treilea arbitru.

«Grație acestor erori grosieri, acestor supresiuni de acte și de fapte, acestor omisiuni și nemotivări, a putut Curtea de apel să săvârșească nedreptatea pe care a săvârșit'o.

4) «Tot ca urmare a acestor erori grosiere, Curtea violează prin esces de putere, art. 75 al. 2 din legea specială a creditului special, chiar dacă ar fi adevărat că acest text vorbește de trei zile libere,

«In adevăr aceste trei zile se socotește zice legea de a numirea arbitrului, iar nu de la ei oca când i s'a adus a cunoștință această numire, apoi arbitrul Societății Creditului s'a numit la trei, iar nu la patru Iunie, cum o inventează Curtea, prin urmare a avut trei zile libere ca să lucreze;

«Curtea dicând alt-fel, suprimă actele fără a motiva și violează textul citat, chiar, dacă l-am interpreta cum cum l'interpretează dânsa.

5) «In fine Curtea interpretează greșit art. 75 al. 2 din legea Creditului Rural, când susține că acest text, cere ca cele trei zile să fie zile libere. Acest cuvânt în adevăr, nu există în text și Curtea nu putea fără esces de putere să l'introducă pe cale de interpretare, mai ales că este vorba de o materie specială și de anularea unei sentințe, anulare pe care Curtea o pronunță tocmai din cauza acestor pretinse trei zile libere.

6) „Curtea de apel a violat legea organizării judecătorești și în special art. 118 și 333 pr. civ. pe cât timp un membru al său care nu a luat parte la cercetarea cauzei, iscălește considerantele sentinței atacată cu recurs, iar un alt membru, care a judecat și a scris

dispositivul nu a iscălit considerantele pe care se întemeiază acel dispozitiv.

Având în vedere că se constată că, Societatea Creditului Funciar Rural a cerut prin acțiune principală anularea hotărârei arbitrale No. 1 din 9 Iunie 1882 pronunțată de Rioșeanu și Andonescu ca arbitri și prin care Societatea era condamnată către Cati Constantinescu în principal la 170023 lei;

Că Curtea de apel din Bucuresci prin decizia supusă recursului a anulat acea hotărâre arbitrală, cercetând Curtea toate obiecțiile făcute contra exercițiului acțiunii de anulare, mai cu seamă dacă se poate cere anularea conf. art. 80 al legii creditului și apoi dacă conf. art. 75, 76, 77 ale legii Cred. Funciar este motiv a se anula hotărârea arbitrală;

Considerând că într'adevăr după art. 80 legea Cred. Funciar, hotărârile arbitrilor nu sunt supuse nici la ape nici la recurs nici la verii o acțiune în nulitate, nefiind supuse regulilor ordinare ale judecăților conform procedurii civile;

Că după acest art. în aparență acțiunea pentru anularea unei hotărâri arbitrale pronunțată între debitor și Societatea Creditului Funciar Rural nu există;

Că prin aceasta se deroagă art. 366 pr. civ.;

Considerând însă că pentru această derogare trebuie ca să fie o hotărâre arbitrală dată de arbitrii constituiți în conformitatea regulilor cuprinse în art. 75, 76, 77 legea Creditului Funciar;

Că dacă cum-va o hotărâre însă arbitrală s'ar fi pronunțată de arbitrii constituiți, fără observarea acelor reguli, nu se mai poate susține că asemenea hotărâre ar fi inviolabilă, că ea n'ar putea fi supusă acțiunii pentru anulare;

Că în asemenea împrejurări trebuie să admitem că părțile interesate, ne mai fiind îngădite prin dispozițiile legii Creditului Funciar, pot a recurge la regulile dreptului comun și că prin urmare pot cere anularea unui act ce este nul și aceasta și pe temeiul și conform art. 366 pr. civ., cât și art. 735 § 1 pr. civ.;

Că așa dar dreptul de a cere său de a nu cere anularea unei hotărâri arbitrale dintre un debitor și Societatea Creditului Funciar este supus cercetării prealabile dacă regulile prescrise de legea Cred. Funciar în art. 75, 76, 77 leg. Cred. Func. sunt său nu observate, ast-fel că această cercetare determină și exercițiul dreptului de a cere anularea;

Că fiind așa este a se cerceta dacă într'adevăr regulile prescrise de art. 75, 76, 77 leg. Cred. Func. au fost său nu observate;

Considerând că Curtea de apel declară că hotărârea arbitrală este nulă pentru că regulile prescrise de legea Creditului Funciar nu au fost observate;

Că fără a se reproduce modul cum procede întru aceasta Curtea de apel și cum ea analizează dispozițiile din legea Creditului și le aplică la diferite ipoteze ce le așază, ceea ce e constant e, că primul președinte al Curții de Casație numai în două cazuri intervine, întâiu dacă în termen de trei zile de la nu

mirea arbitrilor, cei doi arbitri nu s'ar înțelege asupra numirii unui al treilea arbitru, se va numi de întâiu președinte al Curții de Casație conf. art. 75 al. 2, și al doilea dacă debitorul nu va răspunde în două zile de la comunicația contestației societății, întâiu președinte al Curții de Casație va numi un arbitru pentru debitor;

Că nu era nici unul din aceste cazuri pentru intervenirea primului președinte;

Că în deosebi nu era întâiu cas pentru ca intervenirea primului președinte al Curții de casație să fie legitimată, pentru că nu erau doi arbitri, cari nu s'ar fi înțeles asupra numirii unui al treilea arbitru;

Că într'adevăr ca să fie acest cas, trebuie ca să fie constant și constatat că ambii arbitri ai debitorului și ai societății, voind a numi un al treilea arbitru un supra-arbitru și neînțelegându-se asupra alegerii, această neînțelegere constatată în regulă printr'un act subscris de ambii arbitri să provoace intervenirea primului președinte;

Că primul președinte nu poate în acest și pentru acest cas să intervie fără a se convinge că într'adevăr arbitrii părților nu se înțeleg asupra alegerii superarbitrului;

Considerând că în speță însă se constată, că acțiunea primului președinte al Curții de casație nu era legitimată, de oare ce atunci când el a procedat nu se constată că erau doi arbitrii, care nu se înțelegeau asupra unui superarbitru, că era numai un singur arbitru al debitorului și că arbitrul societății se retrăsese;

Că primul președinte dacă s'a crezut în drept a procede, presupunând a fi în cazul prevăzut de art. 75 al. 2 leg. Cred. Funciar Rural fie inadvertentă, fie surprindere ori cum fie procedura și intervenirea primului președinte, sunt contrarii art. 75 al. 2 și prin urmare nelegală;

Că nelegală e și numirea arbitrului Andonescu din partea primului președinte, și constituirea tribunalului arbitral din D. D. Rioșeanu ca arbitru al debitorului și Andonescu ca arbitru numit de primul președinte este asemenea nelegală;

Că este suficient a constata aceasta, că afară de aceasta ar fi inutil a mai insista asupra împrejurării, că superarbitrul nu putea judeca de oare-ce și întru cât nu era decât un singur arbitru și nu participase la judecată în realitate de cât un singur arbitru, nu însă ambii arbitri ai părților;

Că așa dar constituirea tribunalului arbitral, spre a judeca litigiul dintre Cati Constantinescu și Societatea Creditului Funciar Rural era nelegală pentru că arbitrul Societății prin demisionare nu putuse participa la judecare și pentru că primul președinte nu putea numi un superarbitru;

Că ast-fel fiind atât sub raportul art. 80, cât și sub raportul art. 75 al legii Cred. Funciar recursul în toate ale lui motive, precum sunt formulate și care nu vizează de cât violarea art. 80 și art. 75 leg. Cred. Func. Rural este neintemeiat și urmează a fi respins.

Pentru aceste motive Curtea, respinge ca nefondat, recursul etc.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, SECȚIA II*Audiența de la 13 Iunie 1895*

Președenția d-lui E. G. ECONOMU, Consilie :

DECISIUNEA No. 1259/95

Alexandru I. Urban, Isac Hirschenbein și Primul procuror al tribunalului Covurlui

Abus de încredere. Dacă comite un abus de încredere acela care împrumutând cu bani pe un minor, știind bine că este minor, și punându-l prin fraudă și spre pagubă se subscrie polițe în alb cu mult superioare sumelor împrumutate.

(Art. 322 din c. p.)

Comite un abus de încredere acela care speculează asupra trebuințelor unui minor, știind bine că este minor, făcându-l, cu intențiune frauduloasă, să subscrie, spre a să pagubă, mai multe polițe în alb cu mult superioare sumelor de bani împrumutate.

S'a ascultat d-l procuror în concluziunile luate.

S'a ascultat : d-l Gamulea, avocatul apelantului A. I. Urban în susținerea și dezvoltarea motivelor de apel ; d-l Poenaru, avocatul apelantului Hirschenbein în dezvoltarea motivelor de apel.

Curtea deliberând,

Asupra apelului a minima făcut de d-l prim procuror al tribunalului Covurlui și acela făcut de inculpații Alexandru I. Urban și Isac Hirschenbein, contra sentinței tribunalului Covurlui secția I, cu No. 374 din 16 Septembrie 1894 ;

Ascultând pe d-l procuror în concluziuni și pe inculpați în mijloacele lor de apărare ;

Având în vedere că, tribunalul prin menționata sentință, condamnă pe A. I. Urban la 6 luni și 1 zi închisoare corecțională și 50 lei amendă, pentru delictul de abus de încredere, prevăzut și pedepsit de art. 322 din cod. penal, iar pe Isac Hirschenbein la 15 zile închisoare corecțională ca complice la același delict.

În ce privește apelul d-lui Al. I. Urban și al d-lui prim procuror ;

Având în vedere procesele verbale dresate de agenții poliției judiciare, depozițiile sub prestare de jurământ ale martorilor făcute înaintea tribunalului și înaintea Curței, precum și actele găsite la Al. I. Urban cu ocaziunea perchezițiunii ;

Considerând că, din toate acestea și din desbaterile orale urmate înaintea Curței, rezultă că faptele, ce se impută acestui inculpat s'a petrecut ast-fel ;

În luna Ianuarie 1893, Dimitrie Lecca din Bacău, denunță parchetului că, cumnatul său Dimitrie I. Strat, în timpul minorității sale în 1892, ar fi contractat niște împrumuturi oneroase cu inculpatul Al. I. Urban din Galați.

În urma acestei denunțări, făcându-se perchezițiune acestuia, s'a găsit la domiciliul următoarele acte :

1) 14 polițe emise în alb, în valoare de 128000 lei, din care 4, poartă fie-care «bun și aprobat pentru suma de 10.000 lei», iscălite de D. I. Strat și Gheminger Lipa, iar restul de 10, poartă numai semnătura lui Strat sub «bun și aprobat» pentru diferite sume va-

riind de la 4000 la 20000 lei, 2) un testament olograf din 28 Septembrie 1892 prin care Strat lasă lui Al. I. Urban, un legat particular de 70.000 lei ; 3) un act, sub semnătură privată din 20 Septembrie 1892, prin care Strat vinde lui Al. I. Urban, casele sale din București, calea Victoriei pe preț de lei 68.800 ; 4) una poliță, de asigurare a societății «Națională» din 12 Aprilie 1892, prin care societatea se obligă a plăti lui Al. I. Urban 60.000 lei, la încetarea din viață a lui Strat ; 5) un extract în limba germană și în traducțiune nelegalizat, din care se vede că Strat ar fi născut la Baden la 17 Octombrie 1871 ; 6) mai multe scrisori cu plicurile lor, cu și fără timbrul poștal din partea lui Strat către Urban, relative la daraverile de mai sus, precum și o scrisoare a unui dom Vergolici, funcționar la casa de depuneri, prin care i se dă lui Urban oare care informațiuni asupra a două cesiuni de efecte, făcute de Strat lui Urban, în valoare de 170.000 lei, și depuse sub recepsele No. 51998/91 și 6553/87.

Din cercetările făcute, din aceste scrisori din informațiunile date de Strat și de inculpați și din desbaterile orale, rezultă că, în anul 1892, în decursul lunelor Martie până la Noembrie, D. I. Strat, având necesitate de bani, pentru a merge la Constantinopol cu avocatul său Gheminger Lipa, spre a și regula o succesiune și pentru a și căuta și sănătatea în țară, inculpatul Isac Hirschenbein, l'a pus în relațiuni cu A. I. Urban, care ține în Galați o casă de scont și împrumuturi de bani ; acesta consimte al împrumuta în 4 rânduri cu diferite sume, care erau cu mult inferioare atât valoarea polițelor în alb semnate de Strat, cât și valoarea celor-alte arătate mai sus, prin care Al. I. Urban pretinde că, a voit să și asigure plata sumelor împrumutate lui Strat.

La 1-iul împrumut, din luna Martie 1892, inculpatul Urban consimte a i da lui Strat 20.000 lei pentru a merge la Constantinopol, însă cu condițiune a i da polițe în alb pentru 40.000 lei semnate de Strat și de Gheminger Lipa, ceea ce acesta a și făcut, din această sumă, Strat n'a primit de cât 6000 lei, plus un cek de 8000 lei asupra unei bănci din Constantinople, în urmă Urban obține de la Strat pentru același împrumut, alte polițe asemenea în alb, și pentru aceeași valoare de 40.000 lei semnate de astă dată numai de Strat, fără a anula cele alte 4 polițe, pe care le garantase și Gheminger Lipa. Cu această ocaziune Strat dă lui Al. Urban și un extract original după actul său de naștere No. 275 liberat de oficiul stărei civile din Baden, în care data născerii se vede acuma îndreptată în 1872 dar care Urban pretinde că atunci purta data de «1871» neîndreptată. La al 2 lea împrumut din luna Iulie 1892, Urban i dă lui Strat 6000 lei ; la al 3-lea împrumut din Septembrie 1892 i dă 10000 lei și la al 4-lea din Noembrie 1893, i dă 2000 lei, care peste tot se urcă la suma de peste 35000 lei, iară pentru toate aceste sume cu dobânzile lor, Urban ia de la Strat mai multe polițe în alb, care s'a găsit la domiciliul său, fără data emisi nei și a scadenței și fără

ordin umplut, care se urca la suma de 128.000 lei, afară de legatul din testament, prețul vânzării caselor, asigurarea la societate și cele două cesiuni de efecte.

În urmă în timpul când acest proces corecțional era pendinte la tribunalul de Covurlui, Al. Urban, face o transacțiune cu Strat ajuns major autenticată la No. 1281/94, prin care se anulează toate polițele și actele de mai sus, iară Strat recunoaște că este dator lui Urban cu suma de 57.000 lei, renunțând unul contra altuia la ori-ce pretențiuni derivând din aceste împrumuturi;

Considerând că, din cele espuse rezultă probe suficiente de culpabilitate contra inculpatului Al. I. Urban, că în anul 1892, știind bine că D. I. Strat era minor, a speculat asupra trebuințelor sale, făcându-l cu intențiune frauduloasă a subscrie, spre a sa pagubă, mai multe polițe pentru împrumuturi de bani, ceea ce constituie delictul prevăzut și pedepsit de art. 322 din od. penal;

Că D. I. Strat era minor în 1892, când a iscălit polițele în alb de mai sus, aceasta s-a constatat din extractul No. 275 liberat de oficiul stărei civile din Baden, din care se vede că dânsul este născut la 5/17 Octombrie 1872, și prin urmare n'atingea vârsta de 21 ani impliniți de cât în 1893 (V. fila 246 și 248 dosar);

Că inculpatul Urban în 1892 cunoscuse bine starea de minoritate a lui Strat, aceasta rezultă evident din scrisorile de mai sus a le lui Strat, din faptul netăgăduit de Urban că a fost la Bacău, spre a vedea dosarul tutellei, din faptul că s'a găsit la domiciliul său un asemenea extract de naștere în limba germană și traducțiune nelegalizată, precum și din mărturisirile sale că, la 1-iul împrumut Strat ia prezentat extractul No. 275 în original, în care să putea vedea că Strat este născut la 1872, că acest extract era falsificat la dată, adică că din 1871, s'ar fi îndreptat în urmă 1872, aceasta n'are nici o importanță în cauză și nu se poate susține că l-a falsificat minorul Strat în scop d'al înșela pe Urban asupra etății sale, de ore ce nu se dovedește cu nimic că Strat ar fi făcut această falsificare la dată, și în ori-ce cas fie că actul purta data de 1871, fie că purta data de 1872, ori care din aceste date s'ar lua, — Strat era încă minor în lunele Aprilie până la 5 Octombrie 1892 când s'a iscălit polițele de mai sus, așa în cât acest act de naștere nu poate constitui o manoperă din partea lui Strat spre a înșela pe inculpatul Urban asupra etății sale;

Că inculpatul Urban, a speculat asupra trebuințelor minorului Strat în 1892, aceasta reese evident din împrejurarea că, dânsul știa bine că Strat avea trebuință de bani atât pentru a merge la Constantinopole, cât și pentru căutarea sănătății; fiind-că acest lucru rezultă din scrisorile lui Strat găsite la inculpat și profitând de inexperiența sa ca minor și de trebuințele sale momentane de bani, ia împrumutat diferite sume în scopul de a-și satisface aceste trebuințe, iar în locul lor după cum s'a arătat mai sus, a primit polițe în alb de o valoare mult mai mare de cât sumele ce le împrumutase în realitate cu o dobândă oare-care; că in-

culpatul a primit asemenea polițe în alb de la Strat de o valoare mult mai mare de cât sumele împrumutate, aceasta rezultă încă și din mărturisirile lui Urșan făcute în instanță, atât personal cât și prin apărătorii săi; că pentru suma de 40.000 lei, pe care pretinde că a împrumutat-o lui Strat, a luat polițe în valoare de 80.000 lei, din care pentru 40.000 lei polițe semnate de Strat și Ghemingher Lipa, și tot pentru același împrumut alte polițe de aceeași valoare asemenea în alb semnate numai de Strat, fapte, care denotă în mod neîndoios intențiunea din partea inculpatului de a specula trebuințele minorului.

Că cu această ocaziune inculpatul Urban a făcut pe minorele Strat să se oblige în scris pentru împrumuturi de bani, aceasta rezultă evident din faptul că la domiciliul lui Urban s'a găsit un număr de 14 polițe în alb de o valoare 128.000 lei dintre care o parte reprezentând 88.000 lei s'ă ved iscălite numai de Strat singur;

Că, prin subscrierea acestor polițe s'a cauzat un prejudiciu lui Strat, aceasta este evident, de oare-ce dânsul, primind o sumă mult mai mică de cât aceea de 128.000 lei, cât a iscălit polițe în alb, diferența constituie o pagubă pentru minor, ceea ce a făcut pe Strat a se constitui parte civilă în cursul instrucțiunii;

Că în urmă de și a intervenit o transacțiune între Urban și Strat ajuns major, autenticată la No. 1281/94, prin care s'a anulat acele polițe găsite la inculpat, așa în cât un prejudiciu pentru Strat n'ar mai fi astăzi, totuși această transacțiune fiind posterioară urmăririi penale și delictul fiind consumat în 1892, când Strat a iscălit polițele fiind minor, a existat posibilitate de prejudiciu, ceea ce după spiritul și textul art. 322 cod penal este suficient pentru existența delictului independent de faptul dacă într'o circumstanță posterioară, minorul s'a desistat de la pretențiunile sale, ne mai având în realitate nici un prejudiciu;

Că, inculpatul Urban a lucrat cu intențiune frauduloasă, în această privință Curtea și-a format pe deplin convingețiunea din împrejurarea că, dânsul știind bine că Strat este minor și că are trebuință de bani, după cum s'a arătat mai sus, l'a făcut să subscrie polițe în alb de o valoare mult mai mare de cât suma împrumutată, precum și din faptul că aceste polițe nu le a trecut în registrele sale, după cum singur nu tăgăduiește, ceea ce face să reeasă intențiunea culpabilă din partea lui Urban de a fi luat asemenea polițe în scop de a face us de dânsule la ajungerea la majoritate a lui Strat, adică la o epocă, când acele polițe cu dificultate ar fi putut fi anulate, această intențiune din partea inculpatului rezultă și din cele lalte fapte petrecute între dânsul și minorul Strat în 1892, cum îngrijirea ce a avut inculpatul de a face un testament de a vinde niște case, de a ceda niște efecte și de a-l asigura în cas de moarte la societate, această intențiune frauduloasă mai rezultă evident pentru Curte din simpla citire a scrisorilor lui Strat găsite la domiciliul inculpatului Urban, care ținându-se compt de modul cum sunt redactate,

de stilul lor, de ideile exprimate într'ensele, de faptul că sunt scrise în timpul minorității în 1892 și că, ceea mai mare parte sunt scrise cu aceeași cerneală ca trimise din diferite orașe, și fără plicuri timbrate de poștă denotă că au fost făcute după dictarea inculpatului Urban, sub presiunea și influența sa, ca la timp să se pōtă servi de dēnsele spre a'și dovedi buna sa credință ;

Că ast-fel fiind faptele bine dovedite, și elementele delictului fiind indeplinite, tribunalul a făcut o bună aplicațiune a art. 322 cod penal al cărui text este reprodus în sentința apelată ;

Că prin urmare, apelul inculpatului, și apelul a minima a parchetului cată a să respinge ca nefondat ;

In ce privește apelul lui Isac Hirschenbein și apelul d-lui Prim Procuror.

Considerând că din instrucțiunea urmată în cauză, tot ce se constată în sarcina acestui inculpat este că, în urma solicitărilor lui Strat, ia recomandat acestuia pe Al. I. Urban, spre a contracta cu dēnsul împrumuturile de bani, de care avea trebuință și că, în acest scop l-a dus la acesta și a întreținut cu dēnsii corespondență ;

Considerând însă că, aceste fapte din partea inculpatului Hirschenbein nu pot constitui o complicitate în sensul art. 50 al. 2 din cod penal, de oare ce atât din instrucția scrisă cât și din cea orală, nu rezultă din nimic că dēnsul ar fi ajutat pe inculpatul Urban cu bună știință în faptul său de abus de încredere în prejudiciul lui Strat ;

Că prin urmare apelul său fiind fondat urmează a fi achitat de ori-ce penalitate și a se respinge apelul d-lui Prim-Procuror.

Pentru aceste motive, Curtea respinge apelul d-lui Prim-Procuror al tribunalului Covurlui contra sentinței aceluși tribunal secția I No. 374/94 ;

Respinge asemenea și apelul făcut de Alexandru I. Urban și confirmă în privința sa citata sentință ; admite apelul făcut de Isac Hirschenbein ; reformă în parte citată sentință și achită pe numitul Isac Hirschenbein de verii ce penalitate în acest proces etc...

(ss) E. G. Economu, Râmnicăneanu, Al. D. Dobriceanu,
p. grefier, C. Ionescu.

INFORMATIUNI

D-l Eugeniū Stătescu, ministrul justiției, a sesizat Curtea de Apel, prin următoarea adresă, ca în conformitate cu art. 148 din legea organizării judecătorești, să'și dea avisul dacă d-nii Henry Catargiu și V. Bossy, au avut stagiul cerut de legea organizării judecătorești și în condițiunile prescrise de acea lege pentru a putea fi numiți consilierii la Curtea de apel.

Iată acea adresă :

Domnule Prim-președinte,

Ultimele numiri făcute la acea Onor. Curte în persoana domnilor V. Bossy și H. Catargiu au ridicat în diferite sfere, și chiar în sferile judecătorești o cestiune de legalitate, asupra căreia este bine să nu planeze cea mai mică bănuială.

Este, în adevăr, de cel mai mare interes al justiției și al înaltelor corpuri judecătorești inamovibile, ca validitatea și legalitatea numirilor făcute în sânul lor să nu fie cătuși de puțin puse la îndoială.

Cestiunea ce se ridică cu ocaziunea acestor numiri este, aceea de a se ști dacă titularii împlinesc sau nu, în momentul numirii lor la Curtea de Apel din București condițiunea de vechime sau stagiū cerută imperativ de art. 61 din legea organizării judecătorești combinat cu articolele 66 și următorii din aceeași lege.

Examinând statele de serviciū ale numiților magistrați găsesec :

1. In ce se atinge de d-nu H. Catargiu, că d-sa a fost numit pentru prima oară procuror de Tribunal la 4 Octombrie 1888 ; că la 13 Octombrie 1890 a fost înaintat judecător de instrucție ; la 21 Octombrie 1892, președinte de tribunal ; iar 25 Septembrie anul curent 1895 prin decretul Regal No. 3646, dat din Buftea, a fost înaintat consilier la Curtea apelativă din București.

2. In ce se atinge de d. Bossy ; că d-sa a fost numit pentru prima oară judecător de tribunal la 2 Aprilie 1880 și a funcționat în această calitate la Tribunalul din Iași până la 18 Martie 1882 : că la 27 Octombrie 1890 (sub imperiū actualei legi de organizare judecătorească), D-sa a fost numit procuror la Curtea din Galați și a funcționat în această calitate până la 29 Martie 1891 ; că la 1 Aprilie 1892 a fost iarăși numit procuror la Curtea din București ; apoi la 21 Octombrie același an a fost trecut secretar general la ministerul justiției ; la 30 Octombrie 1893 a fost trecut consilier la Curtea de Apel din Craiova și la 8 Octombrie 1894 a fost adus prim-președinte la tribunalul Ilfov, de unde la 25 Septembrie expirat a fost trecut consilier la Onor Curte ce presidați.

Din datele ce preced lesne se poate vedea că în ziua de 25 Septembrie expirat nici unul din cei două titulari nu aveaū stagiul de vechime cerut de art. 61 din legea organizării judecătorești în gradele ierarhice anume determinate de acel articol ; și că, în ceea-ce se atinge de d. Bossy, d-sa încă de la 27 Octombrie 1890, când a fost pentru prima oară numit procuror de Curte nu a obținut această înaintare, de cât cu călcarea vădită a acelei legi, căci la acea dată d-sa nu avea nici 3 ani de președinte, nici 7 ani de stagiū ca procuror, judecător sau președinte, cum cere art. 61 sus citat.

Ambii titulari însă cred că ar putea să împlinesc această lipsă cu timpul cât au servit ca *supleanți de tribunal* înainte de a fi numiți procurori sau judecători ; iar d. Bossy pretinde că osebit de aceasta ar fi exercitat și profesiunea de avocat în timp de 2 ani, în intervalul funcțiunilor ce a ocupat în justiție.

Cestiunile dar ce se ridică cu ocaziunea acestor numiri sunt cele următoare :

1. Dacă stagiul făcut în calitate de supleant sau de judecător de Ocol poate fi ținut în seamă ca vechime pentru înaintare la Curte și dacă cuvântul de

«judecător» întrebuițat de art. 61 se poate întinde și la acele grade ierarhice inferioare sau trebuie rezervat exclusiv la funcțiunea de judecător propriu zis de Tribunal.

În ce se atinge în special de d. Bossy, dacă d-sa a exercitat în adevăr profesiunea de avocat «în mod efectiv» cum prescrie art. 69 din legea organizării judecătorești și cât timp anume? În acest caz, în ce procese a pledat când și înaintea cărora instanțe judecătorești, și unde anume și-a plătit patenta pentru exercițiul acestei profesiuni.

Precum vedeți, d-le prim-președinte, cea d'întâiu din aceste cestiuni este o cestiune importantă de principiu de la soluțiunea căreia depinde nu numai validitatea ultimelor 2 numiri făcute în sinul acei onor. Curți, dar încă în viitor, importă a se ști în mod hotărât dacă după textul și spiritul legii un stagiū de 7 ani ca supleant sau judecător de Ocol ar fi de ajuns pentru ca un candidat să poată fi numit consilier de Curte.

De aceea, d-nule Prim-președinte, rog ca în conformitate cu articolul 148 din legea organizării judecătorești să bine-voiți a convoca de urgență Curtea în secțiunii unite, vestind pe toți membrii ei ca să ia parte la această ședință; și examinând de aproape cestiunile cari fac obiectul acestei adrese, să-mi comunicați cât mai neîntârziat avisul Onor. Curți asupra lor, ascultând și pe ministerul public.

Dacă Curtea ar avea nevoie și de alte lămuri de de fapt în privința acestor cestiuni, d-nu secretar general al ministerului de Justiție este însărcinat a pune la dispoziția Curții toate actele și informațiunile relative la această afacere.

Primiți, vă rog, d-le Prim-Președinte, asigurarea distinselor mele considerațiuni.

Ministru, Eug. Stătescu.

În urma acestei adrese, curtea de apel s'a întrunit în secțiunii unite, sub președinția d-lui Adolf Cantacuzino, primul său președinte, și în asistența d-lui procuror-general C. Sărățeanu și a d-lor procurori de secțiune, în ziua de Luni 23 curent, și ocupându-se cu cazul d-lui Henry Catargi, a decis, **în unanimitate** că: *stagiul făcut în calitate de supleant sau de judecător de ocol nu poate fi ținut în seamă ca vechime pentru înaintarea la Curtea de apel.*

În privința d-lui Bossy, curtea s'a amânat pentru ziua de Mercuri, 25 curent, când după noi desbateri, cazul s'a amânat din nou până la 1 Noembrie pentru ca dl. Bossy să dovedească că a practicat efectiv avocatura, adică că a pledat.

Din această obligațiune impusă d-lui Bossy, reese că curtea a opinat că: *stagiul făcut în barou de către un avocat, pentru a 'i se ține în seamă trebuie să fie efectiv, adică, să fi pledat înaintea instanțelor judecătorești și nu în mod fortuit, ci în mod obicinuit.*

Cestiunea fiind foarte importantă promitem a reveni.

Tabla de materii a «Curierului Judiciar» pe anul 1894 fiind gata, ea se va distribui cu numărul viitor numai acelor persoane cari vor bine-voi a se pune în curent cu plata abonamentelor datorite.

Marți seara, 23 Octombrie, s'a întrunit la Ministerul de interne comisiunea însărcinată cu elaborarea unui proiect de lege comunală și județeană.

Comisiunea trebuie să și dea părerea asupra mai multor cestiuni de mare importanță precum :

1) Dacă se mențin colegiile electorale, dacă trebuie să unifice și care să fie baza sufragiului?

2) Dacă trebuie să se mențină autorităților comunale dreptul de a judeca contestațiunile electorale?

3) Dacă se menține ministerului de interne dreptul de disolvare a consiliilor, revocarea primarului și anume în ce condițiuni?

4) În ceia-ce privește poliția comunală: cui să se atribue menținerea ordinii publice? și în fine.

5) Dacă e bine să se lase consiliilor comunale atribuții politice, cum ar fi formarea listelor electorale, sau numai atribuții administrative?

În ședința de Vinerea trecută, în urma discuțiunilor ce a avut loc, comisia a emis următoarele păreri:

a) Să se dea comunelor rurale o organizație deosebită de aceea a comunelor urbane, din cauza naturii lor deosebite.

b) Să se dea comunei București, și, de va fi cu puțință, chiar celorlalte orașe mari sau de port, o organizație deosebită de celelalte comune.

c) Principiul descentralizării să fie aplicat atât în cât privește autoritățile locale, cât și în ceea ce privește descărcarea de o parte a atribuțiilor autorităților administrației centrale pe seama agenților săi proprii exteriori.

În cât privește fixarea circumscripțiilor teritoriale, comisiunea a hotărât să aibă în vedere această cestiune și s'o rezolve o dată cu discuția atribuțiilor ce se vor da diferitelor autorități locale.

D. Barbu Păltineanu, avocat, șef al serviciului contencios la Căile Ferate Române, și-a dat demisiunea pe ziua de 25 Octombrie, pentru a și pune candidatura de deputat.

La 1 Noembrie se va deschide bufetele din Palatul de Justiție. Această întreprindere este luată de către d-l **Mihalcea**, cunoscut publicului prin articolele sale alese și prin modul său escelent d'a servi și îndatora pe vizitatori.

Dr. M. ANGHELOVICI

De la facultatea de medicină din Paris

38, CALEA DOROBANȚILOR, 38

Consultațiuni de la orele 6—8 p. m.

90.000 lei Cine și are și dorește a și plasa în mod sigur, după Credit, în o moșie în Dobrogea, la 1/2 oră de Constanța, rugăm a se adresa direct d-lui Codreanu la redacția acestui ziar, Calea Rahovei 5, vis-a-vis de Palatul Justiției. Oferte de la misiți nu se primesc.